Nr. 175. Środa 2. Sierpnia 1871. Rok 16.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. ministerstwo skarbu nadało prowizoryczną posadę adjunkta przy c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie koncepiście dr. Henrykowi Kronhelmowi-Nordheimowi.

Lwów, dnia 29. lipca 1871.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Wiener Zeitung“ podaje następujące ogłoszenie:

W państwowym preliminarzu, zatwierdzonym ustawą finansową z dnia 14. lipca 1871 na rok bieżący, (Dział 8. Ministerstw oświecenia i wyznań) uchwaloną została kwota piętnastu tysięcy złr. w. a na następujące cele:

a) na udzielenie stypendyów ubogim, a pełnym nadziei artystom, którzy albo już wystąpili przed publicznością z większem jakiem samoistnem dziełem, albo wykazać się mogą pracami głębszego artystycznego znaczenia;

b) na udzielenia pensyj, to jest wsparć artystom, którzy wykazać się już mogą utworami rzetelnej wartości, a którym tym sposobem podaną ma być możność postępowania dalej na drodze, którą szczęśliwie rozpoczęli;

c) na zamówienie prac na polu sztuk pięknych, a to u takich artystów, którzy osiągnęli już miarę artystycznej samoistności. Ministerstwo wyznań i oświecenia, któremu przeprowadzenie tych poleceń powierzonem zostało, zachowuje sobie rozdawnictwo pensyj w własnym zakresie działania, co do zamówień zaś obiera sobie za normę potrzeby państwa, w tymże kierunku się objawiające, i w tym celu potrzebne poczyni postanowienia.

Wzywa się tedy do ubiegania się o stypendya wszystkich artystów, pracujących na polu sztuk pięknych (architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa) dalej literatury i muzyki, z wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych królestw i krajów, którzy mniemają, iż posiadają kwalifikacyę potrzebną do takiego stypendyum, aby najdalej do 31. sierpnia b. r. ubiega'i się o nie za pośrednictwem swych namiestnictw krajowych.

Podania mają zawierać:

1. Opisanie rozwoju artystycznego i osobistych stosunków kandydata;

2. Wykazanie sposobu, w jaki użytem będzie stypendyum celem dalszego wykształcenia.

3. Przedłożenie prób talentu i wykazanie osiągniętego już stopnia wykształcenia.

Stypendya te udzielane będą tymczasowo tylko na rok jeden, przy czem robi się uwagę, że miarą przy oznaczeniu ich wysokości będą osobiste stosunki kandydata i cel, mający być osiągniętym, że atoli wolno jest kandydatom wyrażać pod tym względem swe osobiste życzenia.

C. k. ministerstwo wyznań i oświecenia.

JEx. minister wyznań i oświecenia wydał rozporządzenie w sprawie stowarzyszeń religijnych izraelickich; według tego rozporządzenia urządzenie i utrzymanie zakładów potrzebnych izraelitom dla nauki religii nie jest zawisłem od złożenia dowodu, iż istnieją odpowiednie na ten cel fundusze, oraz że rząd wcale nie powinien wpływać na uregulowanie kwestyi materyalnych, przy urządzeniu podobnych zakładów lub stowarzyszeń, ograniczyć się tylko na zbadaniu statutów stowarzyszenia, czy takowe nie zawierają ustępów sprzeciwiających się ustawom państwowym. Wstąpienie do takiego stowarzyszenia pozostawionem być musi woli osobistej, i pod żadnym pozorem nie wolno nikogo do tego zmusić, ani też wzywać pomocy władzy politycznej do ściągnięcia zaległych należytości na cele wyznania.

— Na ostatniem posiedzeniu towarzystwa liberalno-politycznego w Lincu oświadczył jeden z członków, iż interpelacya do ministerstwa odnosząca się do t. z. reservatio mentatis przy składaniu przysięgi przez nauczycieli religii, którą według życzenia członków towarzystwa dr. Figuly w izbie deputowanych Rady państwa miał wnieść, z powodu odroczenia Rady państwa wniesioną już być nie mogła. Deputowany dr. Figuly odniósł się wprost do Ich Exc. hr. Hohenwarta i Jirečka i otrzymał przyrzeczenie, iż bliższe wyjaśnienie tej kwestyi w tych dniach w „Wiener-Ztg.“ ogoszonem będzie.

— Do „Czasu“ donoszą z Pesztu: „Nowa pożyczka węgierska zawarta z konsorcium domów bankowych, berlińskich i wiedeńskich, zdaje się być już faktem spełnionym, chociaż warunki jej nie są tak bardzo pomyślne, jak się zanosiło z początku. Procent nominalny wraz z ceną emisyi i prowizyami, podniosą ciężar prawie do 8%. Pożyczka wynosi 30 milionów guldenów w srebrze, a część jej ma być wypłacona jeszcze przed ratyfikacyą ugody przez parlament węgierski. Nie mam potrzeby dodawać prawie, że celem tej nowej pożyczki są znowu koleje, port fiumański i Dunaj. Jestto ta właśnie rozległa operacya, dla której b. minister p. Gorove, unikając już odpowiedzialności, przyspieszał swoją dymisyę.

Mimo, że Peszt prawie wyludniony, ferye rządowe jeszcze się nie rozpoczęły. Ze zdumiewającą, prawie gorączkową energią rząd zajmuje się przygotowaniem organicznych i bieżących projektów prawodawczych, które mają być przedstawione sejmowi w stolicy jego kadencyi. Połączenie Budy-Pesztu, wraz z prawem municypalnem dla tych miast, instytut notaryalny, a także częściowa reforma prawa wyborczego, należą do pierwszej kategoryi projektów. Reforma prawa wyborczego zależeć ma głównie na dokładniejszem oznaczeniu przepisów prawa z 1848, które jak wiadomo z wielkim pośpiechem były postanowione, i których niedostateczność późniejsza praktyka wykazała. Iść będzie o zapobiegnięcie nadużyciom interpretacyi, jakich się do puszczają stronnictwa w swym interesie, a również o przyspieszenie procedury wyborczej. Zasady prawa z 1848 zostaną przy tem zmienione. Jest jednak jedna zmiana organiczna, oddawna przez rząd zamierzona, którą rząd chce obecnie przy okoliczności reformy wyborczej przeprowadzić, jakkolwiek nie należy ona ściśle do prawa wyborczego, a łączy się z nim formalnie tylko przez istnienie odpowiedniego paragrafu w prawie 1848 r. Jestto przedłużenie peryodu sejmowego z lat trzech na pięć. O ważnej tej zmianie, zalecającej się ze wszech miar dla pożądanego biegu spraw tutejszych i odpowiadającej dzisiejszemu położeniu, doniosę następnie szczegółowiej. Zmiana ta gdyby otrzymała przyzwolenie parlamentu, w każdym razie będzie się już stosować do obecnego sejmu, którego mandat kończy się 20. kwietnia 1872 r.

Dla ustanowienia porządku przyszłej sesyi sejmowej przybywa tu w tych dniach prezes izby deputowanych. Poczem dopiero rozpoczną się ferye właściwe dla sfer politycznych węgierskich, przerywane już tylko sprawami reorganizacyi komitatów i czynnościami ich komisyi i komitetów“.

Berlin. Polemika pomiędzy dziennikami protestanckiemi a katolickiemi z powodu zniesienia wydziału katolickiego w ministerstwie wyznań nie ustaje. Podaliśmy wczoraj na tem miejscu artykuł ministeryalny „Provinzial-Correspondenz“, uniewinniający postępowanie rządu w tej kwestyi, dziś nam przychodzi powtórzyć głos Germanii. Organ ten katolicki zamieszcza artykuł pod napisem: „Wen trifft der Schlag?“

„Jużeśmy w numerze 164. oświadczyli, że środek, jakiego użyło ministerstwo przeciwko wydziałowi katolickiemu w ministerstwie wyznań, nie jest w stanie nas najmniej zaniepokoić, że przeciwnie na to całe zajście mówimy „„Deo gratias!““ Tak, dzięki Bogu! że ta nieznośna obłuda — mówimy po niemiecku! — skończyła się, i że się nie będzie mogło czynić odpowiedzialnymi niemających własnej woli urzędników, począwszy od naczelnego prezesa a skończywszy na ostatnim pisarku urzędowym za rzeczy, które oni wykonują wyłącznie z wyższego, lecz niejawnego i tysiącem klauzul pokrytego rozkazu. Podług tego mot d'ordre pracował zewnątrz kraju przedewszystkiem pruski poseł w Rzymie przed i' w czasie soboru, wewnątrz granic kraju wysłańcy aż do izb sołtysów od Kłajpedy do Saarlouis. Że przy tak tajemniczem manewrowaniu katolicki wydział w ministerstwie wyznań mało czego dokonać mógł, jest jasnem, tem więcej, jeżeli się zważy, że katoliccy radzcy nie mieli decydującego wpływu, że przeciwnie ministrowi mógł im przedłożyć do zaopiniowania wszystko, co mu się podobało, i często w najważniejszych katolickich interesach rozstrzygał protestancki radzca. Kościół katolicki nie trafiło zatem uderzenie, które na niego było wymierzone, za to, jeżeli na raz obranej drodze konsekwentnie rząd dalej postępować będzie, kościół protestancki paść musi ofiarą tego nowego rozumu stanu. Ministerstwo mogło jedynie dojść do tego niespodziewanego, z wszystkiemi dotąd w Prusach zachowywanemi tradycyami w sprzeczności pozostającego kroku, jeżeli się już oswoiło ze zasadą, o której samo nic dotąd wiedzieć nie chciało, ze zasadą rozłączenia państwa od kościoła — myślą, której nadaliśmy niedawno temu wyraz przez naszą uwagę o „„odwołaniu posłów““, którzy przy pojedynczych wyznaniach, mianowicie przy katolickiem quasi uwierzytelnionymi byli. Państwo wypowiedziało przez to zasadę, której samej przez się nie pochwalamy, której jednakże skutki na praktycznym gruncie — pod pewnemi okolicznościami nawet bardzo dobrze — znieść możemy. Kościół katolicki jest na szczęście kosmopolitycznej natury pod każdym względem — potrafi znieść wszelkie formy państwowe w wszystkich krajach w każdym czasie. Jeżeli zatem państwo pruskie chce spowodować radykalną zmianę dotychczasowego stosunku do katolickiego kościoła na podstawie zwyż wzmiankowanej zasady, a raczej jeżeli sądzi mieć do tego dostateczny powód — co w rzeczy samej tak nie jest — dobrze! my z tego powodu nie zginiemy! Przeciwnie nam już teraz jest obojętnie, czy mamy za ministra wyznań p. Mühlera, lub p. Laskera, lub p. Sonnemanna, i moglibyśmy także — przypuszczając, że jeszcze zkądinąd słuszność i prawo w kraju panują — znieść, gdyby rząd na raz obranej drodze coraz bardziej robił tabula rasa i wprowadził nas w końcu w pewien gatunek stosunków amerykańskich. Jakby jednakże przy tem istniał kościół protestancki — to inne pytanie. Protestantyzm stworzył przez oparcie się na państwie od początku, przez wszystkie z pojęcia z koroną świecką ozdobionego biskupa krajowego wyszłe konsekwencye główny swój stosunek zależny od urządzeń państwowych. Wyznanie protestanckie odłączone od państwa, jeżeli nie chce tak jak w Ameryce się rozpaść na wiele sekt, jest przeto czemś, czego sobie wcale wyobrazić nie można. Coby naprzykład stać się musiało dzisiaj z pruskim protestantyzmem, gdyby centralna państwowa władza kościelna, naczelna rada kościelna została zniesioną? Zniesiona w czasie, w którym w ostatnich dziesiątkach lat powstało, to jest dopiero do kierowania „„opinią publiczną““ przychodząca „„liberalna““ prasa dzień za dniem systematycznie dąży do zagładzenia wszelkiego pozytywnego wyznania? Gdyby państwo powagą swoją nie osłaniało protestanckiej władzy kościelnej i gminom oddało przedewszystkiem wolność wyboru pastorów, natenczas wybierze sobie Kołobrzeg jakiego Hannego, najbliższa wieś pod Kołobrzegiem jakiego Knaka i często powtarzałby się wypadek, który się w roku zeszłym wydarzył w Unna, że kaznodzieja po południu zbijał kolegę swego, który przed południem kazał. Przeciwnie katolicyzm stanie się właśnie w łonie swojem czystszym i potężniejszym, jeżeli państwo się od niego oddali jak odwrotnie w miłości otwarte ręce bizantyńskiego kościoła państwowego grożą mu jedynie uduszeniem. I czegoż „„dokazał““ rząd pruski, pozwalając sobie mięszać się do spraw wewnętrznych katolicyzmu przez propagandę swą od Monachium do Katowic, od profesora Doellingera do awanturnika Kamińskiego? „„Dokazał““ on wielkich rzeczy: Podniósł samowiedzę ludu katolickiego, wzmocnił wierność jego dla biskupów, podniósł katolicką prasę, a mianowicie — przy ostatnich wyborach tak wyśmienicie wypróbowane — katolickie życie w stowarzyszeniach, i dlatego powtarzamy: Niechaj rząd nasz śmiało postępuje na drodze w najnowszym okresie obranej, a może być pewnym naszej pochwały i pochwały całej „„liberalnej““ i radykalnej prasy, tylko niech zawczasu rozważy sobie także pod kim dołki kopie!“

Paryż. Mimo ciągłych a rozmaitych pogłosek, niewiadomo dotąd, czyli Juliusz Favre ustąpi z posady ministra spraw zewnętrznych, lub czyli jeszcze nadal na niej pozostanie. „Soir“ utrzymuje, że Favre pozostanie dopóty w ministerstwie, dopóki nie znajdą kogoś, coby go mógł zastąpić; „Siècle“ twierdzi, że wszelkie pogłoski o jego ustąpieniu są bezzasadne; podobnie wyrażają się i inne dzienniki. Natomiast przypomina „Journal des Debats“, że położenie Favra wobec większości zgromadzenia narodowego bardzo jest

utrudnionem a pod parlamentarnym względem nieda się jego stanowisko utrzymać – „chociażby dalsze pozostanie Favra w gabinecie było istotnie korzystnem dla kraju, nie jest ono przecież prawdopodobnem. „Union", organ klerykalno-legitymistyczny, tak dalece już się posuwa, że domaga się nietylko zmiany gabinetu ale nawet zmiany rządu." „Siècle" takie dodaje uwagi do zdania „Union": „Większość dzienników, które ciągle mają coś do doniesienia o przesileniu ministeryalnem, nie lepiej jest usposobioną od dziennika „Union". Mniej się zajmują dzienniki sporem ministerstwa z większością, aniżeli republikańskiemi zasadami niektórych ministrów. Tradycye parlamentaryzmu wymagają wprawdzie zupełnej harmonii między rządem a większością; wymagają atoli także, aky ta większość izby była rzetelną reprezentacyą większości kraju. Czy jest tak istotnie? Nie, tego nikt utrzymywać się nie ośmieli; Francya z 8. lutego, to co innego, jak Francya z 2. lipca Ministerstwo złożone z rojalistów żyłoby w dobrej zgodzie z większością zgromadzenia narodowego, ale zachwiałoby się w swem istnieniu, gdyby chciało rządzić w opozycyi do życzeń kraju; gabinet złożony z republikanów jest anomalją w izbie, której większość jest dlań zimną lub wrogą, ale czerpie zato potęgę swą i siłę w przekonaniu, że większość kraju popiera go i po jego stoi stronie. Potrzeba tedy, aby i rząd i izba odwołały się ponownie do powszechnych wyborów w celu otworzenia normalnej sytuacyi." „Siecle" uważa jednak, że chwila do takich ponownych wyborów jeszcze nie nadeszła, i radzi dla tego rządowi i większości, aby zgadzały się ile możności z sobą. Dzisiejsze położenie Francyi — mniema „Journal des Debats" — cierpi na tem, że większość jest monarchiczną, a rząd mieni się być republikańskim, podczas gdy w rzeczy samej jest tylko zamaskowaną dyktaturą i na jednym człowieku polega. Thiers przemawia i działa przeciw polityce większości, umie jednak zachować pozory zgody, głosując niekiedy z większością; podczas gdy Favre w otwartym z nią żyje sporze. Gdy jednak Thiers przeprowadzić chce coś stanowczego, natenczas umie poskromić i do uległości zmusić większość izby, która wie dobrze, że gdyby on ustąpił wraz z swymi ministrami, we Francyi zapanowałby napowrót chaos prawdziwy. Czyż długo np. trwałby gabinet legitymistyczno-klerykalny z takim szefem egzekutywy na czele, o jakim marzy większość? Komu by taki gabinet w końcu ustąpić musiał? Spotkać się można z przepowiedniami, że powróciłyby wtedy znowu czasy Gambetty Niektóre dzienniki legitymistyczne wołają: Precz z Thiersem! — ale okrzyk ten nie znalazłby dziś echa nawet między najzawziętszymi przeciwnikami tego męża stanu.

Dnia 27. lipca debatowano w zgromadzeniu narodowem nad projektem o wynagrodzeniu szkód, zrządzonych przez wojnę w departamentach, i odroczono po bardzo ożywionej dyskusyi uchwałę, aż dopóki Thiers, który jest zwolennikiem wielkiej oszczędności, nie porozumie się z dotyczącą komisyą, zanadto skłonną do hojności. Lewe centrum przygotowało wniosek, aby Thiers na dalsze trzy lata pozostał szefem władzy wykonawczej.

Kwestya przeniesienia rządu i Zgromadzenia nar. do Paryża, dotąd nie wyszła z dotychczasowej swej fazy. Wołowski, który miał wnieść przeniesienie Zgromadzenia nar. do Paryża, postanowił wstrzymać się z tym wnioskiem, dopóki nie odbędzie się dyskussya nad wnioskiem Ravinela, który domaga się stanowczego pozostania w Wersalu. Oprócz innych politycznych powodów przemawiać będzie przeciw Wersalowi jako stałej siedzibie rządu i Zgromadzenia także i wzgląd, że kosztowałoby to około 40 miljonów. Większość odroczyć chce dyskussyę nad wnioskiem Ravinella aż po za ferye. Członkom Zgromadzenia rozdano memoryał o podatkach w Stanach zjednoczonych, a to w tym celu, aby zgromadzenie odbywać mogło porównawcze studya nad projektem budżetowym Pouyer Quertiera na rok 1872 a budżetem Stanów zjednoczonych.

Według „Patrie" znajduje się między aresztowanemi i do Wersalu odstawionemi osobami osobna klassa jeńców, którzy będą przedmiotem całkiem odrębnego śledztwa. Są to żołnierze, którzy przez cały czas panowania komuny przebywali w Paryżu, jednakże mimo wszelkich groźb w szeregach komunistów walczyć się wzbraniali. Jest ich około 2000. Najznaczniejsza ich część znajdowała się w koszarach „Prince Eugene". Utrzymują oni, że dnia 18. marca pozostawiono ich bez rozkazu i bez dowództwa w ich kwartałach, które już opanowane były zupełnie przez rokoszan i że w skutek tego niepodobna im było dostać się do Wersalu. Żołnierze ci dodają, że przy rozpoczęciu walki wewnątrz Paryża komuna a mianowicie komitet publicznego dobra straszliwie im groził, jeźli się nie połączą z rokoszem, a gdy się temu stanowczo oparli, w Mazas ich uwięził. Zeznania te zostały sprawdzone, a rząd miał postanowić, wysłać tych żołnierzy do Afryki.

Kronika.

— Magistrat król. stołecznego miasta Lwowa wydał następujące obwieszczenie o utrzymaniu czystości w mieście.

Z uwagi, że pp. właściciele realności ciągle zaniedbują przepisy wydane celem utrzymania czystości w mieście, Magistrat ogłasza niniejszem ponownie do ścisłego przestrzegania następujące już dawniej kilkukrotnie publikowane postanowienia, dotyczące utrzymania czystości w letniej porze roku:

I. Na każdego właściciela domu tak w mieście jak i na przedmieściach przy ulicach, drogach i placach brukowanych wkłada się obowiązek, kazać codziennie zamiatać przed domem ulice aż do połowy, zaś place aż do odległości 3 sążni od domu, a to w porze letniej pogodnej po uprzedniem skropieniu, śmiecie z dwóch sąsiednich domów zgartywać do kupy i na wozy przez miejski urząd budowniczy przystawione kazać na kładać. To zamiatanie ma się w miesiącach letnich t. j. od 1. kwietnia do końca września odbywać 2 razy dziennie, o godzinie 6. rano i o 2. z południa, do czego także znak będzie dawany dzwonkiem z wieży ratuszowej. W czasie posuchy letniej skrapianie na przestrzeni powyż wskazanej odbywać się ma nadto trzeci raz wieczorem o 5. godzinie.

Właściciele domów przy drogach niebrukowanych obowiązani są w sposób wyż oznaczony chodniki (trotoary) z rynsztokami codziennie kazać czyścić. Czyszczenie pozostających jeszcze części dróg i placów publicznych uskutecznią robotnicy miejscy.

II. zakazuje się surowo wylewać jakąkolwiek nieczystość w rynsztoki do ulic wiodące, lub na samą ulicę. Pomyje i inne nieczystości tylko do kanałów i kloak zlewane być mogą.

III. Gruz i wykopaną przy budowach ziemię ma właściciel domu natychmiast kazać wywozić, aby przechodu nie tamować.

IV. Każdy właściciel domu jest obowiązany, sieni, schody i w ogóle całą wewnętrzną przestrzeń domu i podwórze czysto utrzymywać. Zakazuje się wszakże pod karą poniżej oznaczoną śmiecie z domów, które przedsiębiorca czyszczenia miasta w rannych godzinach wywozić ma, poprzednio na ulicę wyrzucać, lub takowe razem ze skrzynią na ulicę wystawiać, ponieważ wszelkie wymieciny z domów mają być wprost na wozy na kładane, a śmiecie przy nakładaniu rozsypane natychmiast powino być pozbierane i na wóz złożone.

V. Właściciele domów, którzyby zaniedbali śmiecie przez własnych ludzi na wozy kazać nakładać, mają takowe pod karą pieniężną własnym kosztem z domów niezwłocznie wywieźć. Nadto powinni właściciele zwracać na to uwagę, ażeby gnój stajenny, którego ze śmieciem przez przedsiębiorcę czyszczenia wywozić się mającem mieszać nie wolno, przynajmniej raz na tydzień własnym kosztem właściciela lub najmującego stajnię był wywieziony.

VI. Za zaniedbanie zwyż przytoczonych przepisów co do utrzymania czystości przed domami, na ulicy i wewnątrz domów, ulegną właściciele domów nawet bez poprzedniego napomnienia karze poniżej oznaczonej, a śmiecie i błoto przez robotników miejskich z rozkazu właściwego urzędu na koszt pp. właścicieli uprzątnionem będzie.

VII. Kara za każde przekroczenie powyższych przepisów ustanowiona jest dla pp. właścicieli domów w pierwszym wypadku przewinienia na 2 złr. a w powtórnych razach podniesioną będzie aż do 10 złr.

Na służących niedopełniających rozkazów swoich panów w myśl powyższych przepisów, nałoży Magistrat również stosowną karę pieniężną, lub w razie niemożności zapłacenia takowej, karę aresztu od 24 godzin aż do 3 dni.

W ślad niniejszego ogłoszenia rozpoczną się niezwłocznie rewizye urzędowe we wszystkich dzielnicach, i kary wyż określone bez wszelkich względów wejdą w zastosowanie.

Magistrat król. stoł miasta.

Lwów dnia 16. lipca 1871.

(Wypadek na kolei.) Przedwczoraj po popołudniu powstała nagle w okolicy stacyi kolei żelaznej w Jarosławiu tak gwałtowna burza, iż porwała i wprawiła w ruch 15 wagonów na bydło rogate, chociaż wagony należycie były podłożone. Wszystkie wagony popędziły z taką szybkością, i mimo użycia wszelkich środków niezdołano pociągu zatrzymać. Z szybkością pociągu osobowego przybyły te wagony do stacyi w Przeworsku. Pociąg osobowy nr. 5 który z tej stacyi właśnie miał odchodzić, zawiadomiono telegraficznie o powyższym wypadku. W skutek tego nadzwyczajnego zdarzenia spóźnił się pociąg osobowy dnia 31. lipca o godzinę i 30 minut. Nie było przytem żadnego nieszczęśliwego wypadku.

(Nieszczęsne wypadki.) W Tartarowie w pow. Nadwórniańskim utopił się dnia 22. lipca b. r. podczas spuszczania spławów dworskich 19-letni młodzieniec Dmyter Dzimiuk. W Delawie w pow. Tłumackim utopił się dnia 27. lipca 5-letni chłopiec Wasyl Szmigelski kąpiąc się w Dniestrze. W Gródku utopił się dnia 29. lipca kąpiąc się w stawie 17 letni młodzieniec Wasyl Bohacz. W Spasie w pow. Dolniańskim utopił się przypadkowo dnia 24. lipca 20 letni młodzieniec Wasyl Maksymów. W Janówce w pow. Doliniańskim utopiła się przypadkowo dnia 26. lipca będąc pianą Nastunia Popowniak. W Wolicy ługowej w pow. Ropczyckim znaleziono przy drodze żywe dziecko płci męzkiej w wieku od 8 do 9 miesięcy. Według śledztwa policyjnego podejrzaną jest o podrzucenie tego dziecka zarobnica z Kamionki Katarzyna Kurzawa. W Warężu w pow. Sokalskim zmarł nagle w skutek mocnego uszkodzenia przez spadnięce pod wóz, unoszony przez spłoszone konie, Tymko Mazurek włościanin z Wojsławiec. W Ociece w pow. Ropczyckim utopił się rozmyślnie dnia 24. lipca Jan Ochab włościanin. Przyczyna samobójstwa niewiadoma. W Pstrągowy w pow. Ropczyckim utopiła się 17. lipca przez nieostrożność trzechletnia córka wyrobnika Jędrzeja Fryza imieniem Zofia. Z Husiatyna donoszą, iż Wasyl Hucuł skradł w Majdanie dużo rzeczy, poczem spotkany przez Mikołaja i Andrucha Krasickiego i Semka Czerneckiego przez tychże na polu zabitym został. W Horodence umarł nagle Jakób Zyniczyn pobity silnie przez Macieja Babeckiego parobka dworskiego.

(Klęska elementarna.) Ze Zbaraża donoszą: dnia 25. lipca zniszczył grad w gminach Szelpaki, Koszlaki, Nowesiolo, Koziary, Dobromirke, Toki, Obodowka, Łozówka, Huszanki, Czumale, Nowiki, Zarudeczko, Maksymówka, Huślice, Opryłowce, Jacowce, Suchowce, Zarubińce, Huśliczki, Czermichowce i Lisiczyńce tak ozime jako też Jare obsiewy częściowo o zupełnie, tak na gruntach gminnych jakoteż i dworskich. Z Husiatyna donoszą: dnia 25. lipca uszkodził grad na polach w Horodnicy, Sidorowie, Kociubińczykach, Wasylkowic, Krzyweńkim, Czarnokonieckiej woli, Szydłowcach, Bednarówce, Trojanowce. Nizborgu nowym i Myszkowicach stojące ziemiopłody jare i ozime w znacznej części.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lipcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Mościska		Brzeżany		Sokal		Zaleszczyki		Sądowa Wisznia	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	11	4	32	4	—	4	25	5	—
„ żyta	3	20	2	35	2	30	2	21	3	—
„ jęczmienia	2	24	1	65	2	25	2	—	2	25
„ owsa	2	—	1	39	1	50	1	60	1	75
„ grochu	4	44	—	—	—	—	—	—	4	—
„ hreczki	2	60	2	12	—	—	1	90	2	50
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	1	40	1	40	—	—	1	20
Cetnar siana	1	29	1	50	1	20	1	38	1	70
Sąg drzewa twardego	9	—	7	—	20	—	5	20	8	50
„ „ miękkiego	7	—	5	50	12	—	4	70	6	50
Funt mięsa wołowego	—	18	—	16	—	18	—	18	—	18
Miara wina	—	50	—	90	—	—	—	—	—	80
„ piwa	—	16	—	18	—	—	—	—	—	16
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40
„ bez wiktu	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—

Sprawozdanie tygodniowe

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

o cenach zboża i produktów realizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 20go do 27go lipca 1871.

(Ceny w walucie austryackiej.)

Pod wpływem niekorzystnych sprawozdań z jarmarków zagranicznych, także i u nas obrót wcale nie był ożywiony; tylko na niektóre artykuły, jak: na chmiel a po części i wełnę popyt był większy. Szczegółowo notujemy:

Zboże. Tylko dobrze czyszczoną i suchą, najprzedniejszą pszenicę uwzględniano i płacono: białą 170 ℔ w. w. złr. 9.80 — złr. 10.10, żółtą złr. 9 — złr. 9.40. Średnie gatunki proponowano po złr $8\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$, nie znalazły jednak kupców. Żyto 160 ℔ w. w. złr. 5 złr. 5.50. Parę pszenicy i żyta, zbioru tegorocznego płacono ab Lwów zł. 12 — zł. $12\frac{1}{2}$. Jęczmień. Obecnie mały obrót. Owies 100 ℔ w. w. złr. 3.70.— złr. 3.75 tylko dla miejscowej konsumcyi. Hreczkę płacą po zł 4 70 — zł. 4.80 za 140 ℔ wagi wied. — Zboża strączkowe nieposzukiwane; gdzieniegdzie kupują piękny wielki groch do gotowania 180 ℔ w. w. złr. $7\frac{3}{4}$ — $8\frac{1}{4}$. — Konopie surowe, cetnar w. w. złr. 13 — złr. 15; czesane ordynaryjne złr. 16 do zł. 17, także zł. 18, przednie zł 20 — zł. 23,— najprzedniejsze zł. 25 — 27. Kłaki konopne zł. 10 — zł. 12. — Len czesany cetnar w. w. średni zł. 18 — zł. 20, przedni zł. 21 — zł. 24, prima zł. 24 — zł. 29, kłaki lniane zł. 14 zł 16. — Płótno na worki, z powodu małego wywozu nie poszukiwane. Biała worowina łokieć w. 20 ct.; Płótno drelichowe łokieć wied. 17 — $17\frac{1}{2}$ ct. — Skóry surowe. Skóry wołowe tutejsze, suche, sztuka 25 ℔ za parę zł. 25 — złr. 26, leksze stosunkowo tańsze. Skóry cielęce, wiejskie, suche, cetnar wagi wied. zł. 70 — zł. 75; — tutejsze za parę złr. 3 — złr. 5 jak do wagi — Chmiel bardzo poszukiwany Zagraniczni kupcy z Bawaryi, tudzież z Czech płacili dawne zapasy o zł. 8 — zł. 12 za cetnar w. w., przy zrokach na świeży towar do zł. 20 więcej niż w przeszłym roku. — Nasiona olejne udały się nie tylko u nas, ale także i w Prusiech tak co do ilości jak i jakości lepiej, niż w zeszłym roku. Rzepak prima 150 ℔ wag. wied zł. 13.— zł. $13\frac{1}{4}$ ab Lwów. Średnie gatunki nie poszukiwane zł. 11 — zł. $12\frac{1}{2}$ — Lnianka przy zrokach na październik zł. $8\frac{1}{2}$. $\frac{3}{4}$ ab Lwów. — Nasiona. Koniczyna obecnie nieposzukiwana, ceny nominalne. Anyż płaski. Dawnego towaru mało zapasu 100 ℔ w. w. zł. 18 — zł. 21. Za kminek świeży żądają 16 zł. płacą zł. 15. — Wełna. Ceny stałe, 100 ℔ wagi wied. złr. 105 do 125 wedle jakości. — Okowita. Handel mniej ożywiony. Na jarmarku St. Anny w Tarnopolu proponowano z dostawą w sierpniu garniec po zł. 1.10 do zł. 1 12. We Lwowie notujemy 80 Tralles, 41 miar zł. $19\frac{3}{4}$. Po tej cenie dostać można okowitę ab Rzeszów.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Belfort 1. sierpnia. Przy wyborach w Thann, Dornach, Habsheim, Lutterbach, Mühlhausen, Altkirch nikt nie brał udziału. W Collmar na 27 mających być wybranymi, wybrano 15. W Strassburgu na 17090 uprawnionych do głosowania, głosowało 7380. Na 36 mających być wybranymi, wybarano 12 umiarkowanych Francuzów.

Paryż 1. sierpnia. Następcą Favra ma zostać Remusat; sądzą że Vaurien będzie prezydentem rady municypalnej w Paryżu. Rezultat wyborów zniechęca deputowanych do przeniesienia zgromadzenia narodowego do Paryża. Słychać że kwestya przedłużenia pełnomocnictwa Thiersa rozstrzygniętą będzie aż po zamknięciu zgromadzenia narodowego.

(Spóźniony.)

Paryż, 31. lipca. „Monitor" dzisiejszy utrzymuje, że rząd włoski zobowiązał się formalnie niena-

ruszać tych zakładów religijnych w Rzymie, które stoją pod szczególną opieką Francyi, i pozostawić im prawa, których od wieków używały. Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego przedłożył minister wojny projekt ustawy w sprawie przyspieszenia śledztw prowadzonych przeciw powstańcom. Wniosek uznano za nagły. Trochu zdaje sprawę z wniosku do ustawy o rewizyi udzielanych w ostatnich czasach wojny awansów oficerskich.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu".

Berlin, 1. sierpnia. Biskup Warmiński dr. Krementz kazał obwieścić ze wszystkich ambon swojej dyecezyi wielką exkomunikacyę Wollmana, nauczyciela religii w gimnazyum w Braunsbergu

Belfort, 31. lipca. W wyborach municypalnych w Mulhouse, na 10.950 wyborców, wzięło tylko 725 udział, a w liczbie głosujących znalazło się 10 kartek niezapisanych.

Paryż, 21. lipca. Doniesienia z Wersalu potwierdzają, że dymisya Juliusza Favre została przyjętą. Następca jego jeszcze nie naznaczony. Zaprzeczają usunięciu się ministra wyznań Dufaure.

Paryż, 31. lipca. „Journal des Débats" donosi: Rada municypalna paryska zbierze się w piątek 4. sierpnia, wysłucha przedłożenia o stanie finansów miasta i obradować będzie nad pożyczką miejską. Dziennik ten pisze, iż Thiers przyjął wczoraj dymisyę Favra. Między wybranymi członkami paryskiej Rady miejskiej znajdują się Mottu i Cantagrel.

Paryż, 1. sierpnia. „Siècle" donosi, że artykuł 6ty ustawy organizacyi wojskowej zmieniony, brzmi: Gwardye narodowe będą zwinięte.

Londyn 31. lipca. Wczoraj odbył się w Hydepark *meeting* przeciw uchwaleniu listy cywilnej dla księcia Artura. Miano na tem zebraniu mowy namiętne. Policya zabroniła meetingu na dziś wieczór zapowiedzianego na Trafalgar-Sffuare. Przywódzca robotników Odger zamierza w związku ż przyjaciołmi swymi urządzić *meeting*.

Londyn 1. sierpnia. Tak izba wyższa jak niższa uchwaliły listę cywilną księcia Artura na 15.000 funt. strl. Izba wyższa uchwaliła rezolucyę wniesioną przez ks. Richmonda, wyrażającą ministerstwu wotum nieufności, 152 głosami przeciw 82. Gladstone oznajmił w Izbie niższej, że jeżeli ustawa wyborcva (o tajnem głosowaniu) nie zostanie jutro uchwaloną w komiteci (w izbie przy drzwiach zamkniętych, rodzaj obrad przygotowawczych. *Red.*) natedy rząd zwołać musi izbę we wrzesniu. Wczoraj odbył się na Trafalgar-Square *meeting* przeciw liście cywilnej ks. Artura, i założył protestacyę. Izba wyższa uchwaliła w drugiem czytaniu ustawę o reorganizacyi armii.

Madryt, 30. lipca. „Imparcial" oświadcza, że radykaliści potępiają stowarzyszenie „Internationale", ale zaprzecza, aby przeciw członkom tego stowarzyszenia przedsiębrano jakie kroki ze strony władzy, gdyż zdaniem tego dziennika podobne kroki są niemożebne, chyba gdyby powrócił system prewencyjny, który jest atoli sprzeczny z duchem konstytucyi z r. 1869.

Nowy Jork, 30. lipca. Minister skarbu Boutwell zarządził na sierpień kupno bonów za 5 milionów dolarów, a sprzedaż za 7 milionów. — Na pokładzie parowca pocztowego w Nowym Jorku nastąpił wybuch, w skutku którego 50 osób zginęło a 150 jest rannych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1 sierpnia.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Grocholski W., z Rossyi. — Hr. Rzyszczewski H., z Rossyi. — Rodakowski M., c. k. pułkown., z Gródka. — Gutzow A., z Czerniowiec. — Condorato E., z Multan. — Madan S., z Rossyi. — Pillat A., z Multan. — Wszelaczyński W., z Kopeczyniec.

Hotel europejski: Pp. Jarosiński M., z Kupieńca. — Jarosiński M., z Kupieńca. — Jarosiński M., z Petlikowic.

Hotel angielski: Pp. Hr. Golejewski A., z Harasymowa. — Ferro R., z Bukowiny. — Bołoz Antoniewicz N., z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1 sierpnia.

Pp. Cimara G., do Wiednia. — Łączyński T., do Niżniowa. — Mikułowski J., do Krakowa — Treter M., do Rudenki. — Winnicki J., do Stanisławowa. — Zabielski Ign., do Łośniowa. — Dworski A., adw., do Przemyśla.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
31	733·64	732·75	731·53	732·64	20·3	23·3	18·3	20·63	14·1	15·8	14·2	14·70	80	74	91	81·7	3	5	5	4·3	NO 1	SO 2	W 1	9	4	4	5·7	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Usłuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 1. sierpnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	250	50	251	25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	50	175	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	121	—	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	75	85	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	50	76	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	—	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	25	75	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	.	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	75	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	78	5	84
Napolendor	—	—	—	—	9	74	9	81
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	-	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	-	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84½
srebro	—	—	—	—	121	25	122	75

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. lipca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.05	69.15
od kwietnia do października po 5%	69.15	69.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	299.—	300.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	299.—	300.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	95.—	95.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.75	103.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	112.50	113.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	132.75	133.—
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	75.25	75.50
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	76.—	76.50
Węgier	79.80	80.10
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. za 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	258.75	259.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	287.20	287.40
Niż. aust. tow. eskomt. po 500 zł.	930.—	935.—
Galic. banku kraj. á 200 zł wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	768.—	769.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	587.—	588.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	221.75	222.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2135	2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	250.—	250.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	424.—	425.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180.20	180.40
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.90	92.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.—	89.25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	(za 100 zł.)	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	106.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.10	101.30

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	177.25	177.75
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	101.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.—	33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.20	103.30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.40	103.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. u.	103.65	103.75
Hamburg za 100 M. B.	90.70	90.80
Londyn za 10 ft. szt.	122.60	122.70
Paryż za 100 fr.	48.—	48.10

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.86½	5.87½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.79	9.79½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—.—
Srebro	121.50	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. sierpnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	40
„ „ w srebrze	69	10
Losy z 1860 roku	102	80
Akcye banku wiedeńskiego	767	—
„ „ kredytowego	287	90
Londyn 10 funtów szterlingów	122	40
Srebro	121	—
Napoleondor	9	76
Dukat	5	83

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1772 2—3) **Edykt.**

L. 3540. Odnośnie do otworzonego konkursu na majątek p. G. F. Nachowskiego, kupca w Bochni, uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 18 lipca 1871 l. 13689 oznajmia się niniejszym edyktem, iż termin do wykazania wierzytelności i porządku zgłoszonych pretensyj na dzień 25. października 1871 w c. k. sądzie powiatowym w Bochni wyznaczony jest.

Bochnia, dnia 27. lipca 1871.

(1773 2—3) **Edykt.**

L. 42121. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niewiadomemu z miejsca pobytu Gustawowi Karpińskiemu do wiadomości, że Izak Frenkel przeciw niemu na dniu 18. stycznia 1870 do l. 2889 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 400 zł. w. a. z przyn. wniósł, króry nakaz zapłaty też dnia 19. stycznia 1870 do l. 2889 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu Gustawa Karpińskiego niewiadome jest, ustanowił c. k. sąd krajowy dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Mięcińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Dobrzańskiego i temuż powyższy nakaz zapłaty doręczył.

Wzywa się więc p. Gustawa Karpińskiego, ażeby wcześnie do sądu się zgłosił, lub ustanowionemu kuratorowi, albo innemu obrać sobie mającemu rzecznikowi środki do swej obrony udzielił, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 28. lipca 1871.

(1779 1—3) **Edykt.**

L. 8645. C. k sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia niniejszem, iż konkurs, który tutejszo - sądową uchwałą z dnia 18. listopada 1870 do l. 12476 przeciw Izaakowi Mayerowi Blausteinowi, kupcowi Tarnopolskiemu, wprowadzony został, w myśl §. 155 ustawy konk. z dniem dzisiejszym się znosi.

Tarnopol, dnia 24. lipca 1871.

(1781 1—3) **Edykt.**

L. 8836. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu czyni niniejszem wiadomo, że z powodu pozwu wniesionego pod dniem 20go lipca 1871 r. do liczby 8836 przez Józefa Maryana Mieczkowskiego przeciw Maryannie Ellgier, zamężnej Mekin, Ignacemu Elgier, Teodorowi czyli Feodatowi Putiatyckiemu, Janowi Józefowi Putiatyckiemu, Janowi Tyczkiewiczowi, Wacławowi Michałowi Mieczkowskiemu, Karolinie Ellgier zamężnej Parzelskiej, Ludwice Ellgier, Wiktoryi Ellgier i Pelagii z Nadolskich Ellgier drugiego ślubu Sliwowskiej o ekstabulacyę sumy 58141 złp. 19 gr. z przyn ze stanu biernego połowy dóbr Terpiłówka, obwodu Tarnopolskiego, do ustnej rozprawy dzień sądowy na 29. sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie wyznaczony i równocześnie dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych kurator w osobie p. adw. Dra. Sternklar z substytucyą p. adwokat Dra. Maxa ustanowiony został.

O tem zawiadamia się wspomnionych pozwanych.

Tarnopol, dnia 24. lipca 1871.

(1782 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 20331. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby posiadali wystawiony przez c. k. urząd loteryjny lwowski pod dniem 9go grudnia 1859 Journ. Art. 293 kwit depozytowy na złożoną przez Abrahama Krauthammera część kaucyi w kwocie 57 zł. 42 kr. w. a. lub do tegoż kwitu sobie rościli jakiekolwiek prawa, by takowy w przeciągu roku jednego tut. sądowi przedłożyli, gdyż po upływie tego czasu kwit ów depozytowy nieważnym zostanie uznanym.

Lwów, dnia 19. lipca 1871.

Kundmachung.

Nr. 20331. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden Alle Jene, welche den vom Lemberger k. k. Lottoamte, über einem zu Gunsten des Abraham Krauthammer erlegten Cautions = Theilbetrag pr. 57 fl. 42 kr. öst. Währ unterm 9ten December 1859 zur Journ.= Art. 293 erfolgten Depositenschein in Händen haben, oder hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde einen Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, denselben binnen einem Jahre so gewiß hiergerichts vorzubringen, widrigens nach Verlauf dieser Frist dieser Depositenschein als amortisirt erklärt werden würde.

Lemberg, am 19. Juli 1871.

(1783 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 6141. Celem sprzedaży dwóch młynów kameralnych, każdy o trzech kamieniach, a jeden z twardego materyału pod l. k. 374 i 378 w Nowym Sączu położonych, wraz z gruntami do tychże należącymi objętości 1 morga i 1210 sążni kwadratowych odbędzie się w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu na dniu 5go września 1871 od 8. do 12. godziny przed południem publiczna licytacya ustna, do której i oferty pisemne, jednak najdalej do dnia 4go września 1871 do 2giej godziny po południu na ręce naczelnika powiatowej dyrekcyi przyjmowane będą.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę ceny kupna 9000 zł.

Tak do ustnej jako i pisemnej licytacyi będą tylko ci przypuszczeni, którzy wadyum 10proc. złożą, warunkom licytacyi bezwzględnie się poddadzą i według ustaw państwa od publicznych licytacyj nie są wykluczeni.

Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w godzinach kancelaryjnych

Z c. k. powiatowej dyrekcyi skarbowej.

Nowy Sącz, dnia 27. lipca 1871.

(1784 1—3) **Edykt.**

L. 75. C. k. Izba notaryalna podaje do powszechnej wiadomości, że urzędowanie c k. notaryusza w Jarosławiu Walerego Liebla z powodu jego śmierci ustało i wzywa się wszystkich, którym przysłuża prawo żądania zaspokojenia z kaucyi zmarłego c. k. notaryusza, aby pretensye swoje w przeciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego obwieszczenia tego edyktu do c. k. Izby notaryalnej zgłosili, inaczej po upływie tego czasu wymieniona kaucya wydaną będzie

Przemyśl, dnia 17. lipca 1871.

(1786 1—3) **Kundmachung.**

Nr. 2065. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird hiemit bekannt gemacht, daß demselben über Ansuchen des Munisch Liebermann zur Befriedigung des gegen Mortko Treitler ersiegten Betrages von 600 fl. C M. s. N. G. die executive Veräußerung der dem Letzteren gehörigen Realität unter Haus=Nr. 47 in Kałusz am 11. September 1871 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Zur Feilbietung dieser Realität wird nur dieser einzige Termin festgesetzt.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 853 fl öst W angenommen, jedoch wird diese Realität bei diesem einzigen Termine, falls der Ausrufspreis erzielt werden sollte, auch unter demselben um welchen imm r Betrag hintangegeben werden.

3. Jeder Licitationslustige hat an Vadium 5 Pct des Ausrufspreises, d. i. 42 fl. 65 kr. öst W. im Baaren oder in österreichischen Obligationen nach dem Curswerthe zu Handen der Licitations=Commission zu erlegen, welches Vadium im Falle dasselbe im Baaren erlegt wird, dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten hingegen sogleich rückgestellt werden wird.

4. Der Ersteher ist gehalten, binnen 60 Tagen nach Erhalt des den Licitationsact zu Gericht nehmenden Bescheides $^1/_3$ des Kaufpreises mit Einrechnung des etwa baar erlegten Vadiums gerichtlich zu erlegen, die anderen $^2/_3$ Theile hingegen binnen der weiteren 60 Tage zu bezahlen und in Acten mit 5 Pct. zu verzinsen.

Dieser Verkauf geschieht in Pausch und Bogen und steht den Licitationslustigen frei, den Grudbuchsauszug so wie den Schätzugsact in der gerichtlichen Registratur einzusehen wegen der Steuern werden dieselben an das k. k Steueramt verwiesen.

Die übrigen Licitationsbedingungen sind bei Gericht einzusehen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kałusz, am 28. April 1871

(1788 1—3) **Obwieszczenie.**

L 5203. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje niniejszem do wiadomości, iż z powodu zniesionej spólności własności realności pod Nr. 22 w Wodnej w dwóch trzecich częściach do Julianny Halembiny a w jednej trzeciej części do Józefa Grzyba należącej, w drodze przymusowej przez publiczną licytacyę, w trzech terminach, dnia 17. sierpnia i dnia 7. i 21. września 1871, każdego razu o 10. godzinie przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądowych w Chrzanowie sprzedana będzie rzeczona realność z domu drewnianego, z placu w rozmiarze 47 kwadr. sążni i ogródka 240 kw. sążni obejmującego, się składająca.

Ogólna suma szacunkowa wynosi 100 zł. w. a., a wadyum 10proc.

Protokół oszacowania, jak równie dalsze warunki licytacyi w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 8. lipca 1871.

(1789 1—3) **Konkurs.**

L. 1631-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy galicyjskiej c. k. prokuratoryi skarbowej, czyli raczej przy tejże ekspozyturze w Krakowie prowizorycznej posady koncepisty z roczną płacą 800 zł. w IX. klasie dyet.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swe wnieść do c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i wykazać się, że ukończyli studya prawnicze, że odbyli praktykę przy c. k. prokuratoryi skarbowej, przy sądzie lub u adwokata, dalej że dokładnie władają językami krajowymi tak w pismie jako też i w mowie.

Lwów, dnia 29. lipca 1871.

(1766 2 3) **Edict.**

Nr. 2127. Vom k. k. Bezirksgerichte in Tyśmienica wird zur Befriedigung der Executionskosten von 70 fl., 20 fl. 60 kr. und 6 fl. 36 kr. öst. W, die executive Veräußerung der sub CNr. 116-225 in Tyśmienica gelegenen dem Wolf Weisenfreund gehörigen Realität zu Gunsten des Johann Ohanowicz bewilliget zur Vornahme derselben drei Termine, d i. auf den 16. August, 30. August und 15. September 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormitags festgesetzt.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth dieser Realität mit 600 fl. öst W. und das Vadium ist in dem Betrage von 60 fl öst. W. bar zu erlegen.

Diese Realität wird bei den ersten zwei Terminen über oder um, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe verkauft. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen und in Abschrift erhoben werden; für diejenigen Gläubiger, welche aus was immer für einer Ursache von dieser Veräußerung nicht verständigt werden konnten, wird der Curator Herr Gabryel Czałczyński bestimmt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica, am 30. Juni 1871.

(1768 2—3) **Obwieszczenie**

Nr 31112. W celu zabezpieczenia dostawy szutru na gościniec stryjsko-lwowski w okręgu budowniczym lwowskim w sekcyi krassowskiej na rok 1872, a w razie osiągnięcia korzystnego rezultatu także na lata 1873 i 1874, odbędzie się dnia 16. sierpnia b. r. o godzinie 12 w południe w tutejszem c. k. starostwie druga i ostatnia licytacya za pomocą ofert.

Dostawa na rok 1872 wynosić będzie 3650 pryzm po 54 stóp sześćciennych kamienia tłuczonego z kamieniołomu w Drohowyżu w cenie fiskalnej 38731 złr. 75 ct w latach zaś 1873 i 1874 ograniczy się na 2250 pryzm w cenie fiskalnej 22113 złr. 75 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także należycie wystosowane oferty opatrzone w 5%towe wadium przed wyznaczonym terminem wniesione być mogą.

Oferty nieułożone według przepisów lub podane po terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. lipca 1871.

(1769 2—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 762. W skutek uchwały rady gminnej rozpisuje się niniejszem konkurs na drugiego majstra kominiarskiego w tutejszej gminie.

Ubiegający się o tę posadę zechcą swoje podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia, dotychczasowego pobytu, świadectwo moralności i metrykę chrztu najdalej do 31. sierpnia 1871 do Zwierzchności gminnej tutaj wnieść, a oraz w podaniu wyszczególnić warunki, pod jakiemi obowiązek ten pełnić obowiązują się.

Od Zwierzchności gminnej król. woln miasta.

Jaworów, dnia 20. lipca 1871.

(1776 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1616 pr. Celem obsadzenia czterech wakujących posad sekretarzy skarbowych w VIII klasie dyet z roczną płacą 1600 złr. lub 1400 złr. tudzież jednej posady komisarza skarbowego I. klasy także w VIII klasie dyet z roczną płacą 1400 złr. a ewentualnie kilka posad komisarzy skarbowych I. klasy w tej samej klasie dyet z roczną płacą 1200 złr. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o te posady mają swoje podania wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie, i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy władzach skarbowych, tudzież, że dokładnie władają językami krajowemi tak w pismie jako też w mowie.

Ci kompetenci, którzy się ubiegali o takie posady na mocy konkursu rozpisanego na dniu 5. lutego 1871 l. 289/pr. nie potrzebują ponawiać swych podań

Lwów, dnia 26. lipca 1871.

(1777 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1605 pr. Według art. IV ustawy z dnia 14. lipca 1871 ogłoszonej w dzienniku ustaw państwa Nr. 63. z r. 1871 mają być pobierane podatki stałe w ogóle w r. 1871 podług ustaw obecnie istniejących, a mianowicie dodatki państwowe:

a) do podatku gruntowego i domowo czynszowego prócz ordynarjum i dodatku i trzeci j części, zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek trzeciej części ordynarjum;

b) do podatku domowo klasowego prócz ordynarjum i dodatku w trzeciej części zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynarjum.

c) do podatku zarobkowego i dochodowego prócz ordynarjum nadzwyczajny dodatek tudzież w wysokości ordynarjum.

Atoli obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy mają w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1871 w ordynarjum nie przewyższa kwoty 30 złr. w. a. jako dodatek nadzwyczajny tylko $^7/_{10}$ części podatku zwyczajnego uiszczać.

Właściciele budynków uwolnieni czasowo całkowicie lub częściowo od podatku domowo czynszowego uiścić mają pięć od sta jako podatek dochodowy w roku 1871 od czystego dochodu rocznego pochodzącego z tychże budynków to jest od kwoty pozostającej z całorocznego dochodu z czynszów brutto po odtrąceniu procentów prawnie przyzwolonych na utrzymanie budynków, a nadto przy budynkach całkiem wolnych od podatku po odtrąceniu także przypadających w r. 1871 i udowodnionych procentów od kapitałów zabezpieczonych na budynkach wolnych od podatku.

Podając to odnośnie do tutejszych obwieszczeń z dnia 16. grudnia 1870 L. 2645 pr. z dnia 28. lutego 1871 L. 469 pr. z dnia 31. marca 1871 L. 731 pr. z dnia 30. kwietnia 1871 L 947 pr. z dnia 30. maja 1871 L. 1200 pr. i z dnia 30. czerwca 1871 L. 28501 ogłoszonych w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z roku 1871 Nr. I, IV, V, VII, IX, do powszechnej wiadomości zarządza się jednocześnie pobór tych podatków i dodatków państwowych na rok 1871 w sposób zwykły ustawą przepisany.

Lwów, dnia 25. lipca 1871.

Kundmachung.

Nr 1605 - Pr. Zufolge Artikel IV. des im Reichsgesetzblatte unter Nr. 63 kundgemachten Finanzgesetzes vom 14. Juli 1871 sind die directen Steuern für das Jahr 1871 im Allgemeinen nach den bereits bestehenden Normen einzuheben.

Bezüglich des Ausmasses der Zuschläge zu den directen Steuern haben nachfolgende Bestimmungen zu gelten:

a) bei der Grundsteuer und Hauszinssteuer ist nebst dem Ordinarium und dem die Einkommensteuer vertretenden Ein Drittel Zuschusse ein außerordentlicher Zuschlag mit einem Drittel des Ordinariums einzuheben,

b) bei der Hausclassensteuer ist nebst dem Ordinarium und dem die Einkommensteuer vertretenden Ein Drittel Zuschusse ein außerordentlicher Zuschlag im Betrage des Ordinariums einzuheben,

c) bei der Erwerbsteuer und bei der Einkommensteuer ist nebst dem Ordinarium ein außerordentlicher Zuschlag gleichfalls in der Höhe des Ordinariums einzuheben.

Nur von jenen Steuerpflichtigen, deren Gesammt=Steuerschuldigkeit an Erwerb= und Einkommensteuer erster Classe oder an Einkommenstouer zweiter Classe im Ordinarium den Betrag von Dreißig Gulden österr. Währ. nicht übersteigt, ist der außerordentliche Zuschlag nur in der Höhe von sieben Zehntel des Ordinariums einzuheben.

An Einkommensteuer von Gebäuden, welche im Ganzen oder theilweise die zeitliche Befreiung von der Hauszinssteuer genießen, sind für das Jahr 1871 fünf Percente von dem aus diesen steuerfreien Objecten erzielten reinen Jahreseinkommen, d i. von jenem Betrage zu entrichten, welcher von dem ganzjährigen Zins = Bruttoertrage nach Abzug der auf Erhaltung der Gebäude gesetzlich zugestandenen Percente und bei ganz steuerfreien Gebäuden auch der erweislich im Jahre 1871 fälligen Zinsen von den auf dem steuerfreien Objecte versicherten Capitalien erübrigt.

Dies wird mit Bezug auf die hierortigen Kundmachungen vom 16. December 1870 Z. 2645-Pr., 28. Februar 1871 Z 469-Pr., 31. März 1871 Z. 731-Pr., 30. April 1871 Z. 947-Pr., 30. Mai 1871 Z. 1200-Pr. und vom 30. Juni 1871 Z. 28501 zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht, daß die Einhebung dieser Steuern und Staatszuschläge auf die gewöhnliche durch das Gesetz vorgezeichnete Art angeordnet wird.

Lemberg, am 25 Juli 1871.

Z drukarni E. Winiarza.